

לשתי שנה הגבר של חיי. בי ערב בילינו על הכינרת, היה מאוד רומנטי. לאחר הטיוול ל- כינרת, היו צרות בצפון ולא ראיתי אותו ארבעה ימים. ביום הרביעי, הוא הגיע לבית הורי. שתינו קפה וירדנו. ציפיתי שישאל מה אני רוצה לעשות. לאן הולכים, מתי הולכים. הוא לא שאל. הוא נכנס לטנדר, התייע אתו ונסענו לחוף תל- ברוך. וכאן באה לי ההפתעה הגדולה. ישבנו במכונית שלוש שעות ודיברנו, והוא לא ניסה לגעת בי, ואחרי-כך הוא הסיע אותי הביתה. הוא פשוט רצה לדבר איתי בשקט. ואני כש- הזרתי הביתה, ידעתי שאני אוהבת איש מקורי באמת."

הסופר-משורר חיים גורי ירד בימים אלה לסיני ל- הרים את המורל לחיילים. בי- אחת הפגישות סיפר, כי לפני מיספר שבועות, בתוקף תפ- קידו כמרצה באוניברסיטה, בחן בוגרת במגמה הפדגוגית שעמ- דה לקבל תעודת הסמכה להור- ראה. הוא נתן לה להסביר לו את אחד משירי המשורר חל- אומי חיים נחמן ביאליק, הסטודנטית לא נתקלה בקשיים כשהקריאה את השורות המ- תארות את אמו האלמנה של המשורר הטורחת לפרנס את בניה. אולם לפתע נעצרה ודי- מעות החלו זולגות מעיניה. גורי נבהל. שאל אותה מה קרה. המורה לעמיד, שחששה מכישלון במיבחן, השיבה: "אני לא מבינה את השיר. חיפשתי בכל ספרי הספרייה ולא הצלחתי למצוא הסבר איך זה בתחילת השיר הוא אומר: שאמו אלמנה, וכאן הוא אומר: עם קריאת הגבר היתה נעו- רה."

ספרות נכתבת לא רק על נייר. גם על קירות בתי- שימוש. בזאת נוכח השבוע הסופר **אהוד בן-עזר**, שנכנס לבית-שימוש צבאי, מצא כתו- בת על הקיר: "אדם חלם בלילה שהוא מת - קם בבוקר ורואה שזה נכון."

איך זכה הכנר היהודי הגאון, המבקר עתה בארץ, יהודי מנוחין, בשמו הפרטי? בראיון לרפאל בשן, גילה מנוחין: "בזמנו הלכו אבי ואמי לחפש דירה בניו-יורק, ובאמת מצאו משהו יפה ברובע מכוונו של העיר. כאשר שמעה בעלת-הבית כי השם הוא מגיר חין, שאלה: אתם יהודים? הם השיבו: כן, והיא ענתה: מצטערת, זאת סביבה אקס- קלוסיבית. אינני רשאים להשי- כיר כאן דירה ליהודים, כאשר ירדו הורי ממדרגות אותו בניין, אמר אבי בכעס לאמי: אם יוולד לנו בן, נקרא לו יהודי."

סאלנדור דאלי הצירי הספרדי הנודע, הזמין לביקור בביתו שבפורט ליגאט את הצירי הישראלי עו"ד יעקב גילדור, המציג עתה בתל-אביב תערוכה של 30 רישומים אקספרסיוניסטיים סאטיריים. גילדור הציג את ציוריו בפני דאלי, המתגורר בדירה בת 50 חדרים, מוקפת גינה ענקית מפלאסטיק עטופה בהינמה כשבחצר מתרוצצות יפהפיות עירומות כביום היוולדן.

חושב צריך להוריד את הוקן? השבתי: הרמטכ"ל אומר שה- זקן מפריע למסכות הגז. פרץ המפקד בצחוק, הצביע על בעל הוקן שישב בפניה בשקט. אמר: אתה יודע מי זה? זה קצין הלוחמה בגזים האוגדתי."

עם עלייתו החזרת ל- כותרות, תחילה כראש המיש- לתח הצבאית הישראלית ל- שיחות ז'נבה ואחר עם מינויו לאלוף פיקוד הצפון, גילתה ה- שבוע ריטוח גור, אשתו בת ה-40 של אלוף מרדכי (מור- טה) גור, איך הכירה בזמנו את מוטה ועל החוויות המ- שותפות הראשונות שהם עברו יחד. השניים ניפגשו לראשונה בחתונה של זוג חברים. תחילה הם לא מצאו-חן אחד בעיני השני. אך ריטה רצתה לנסוע לאילת. הכבישים או לא היו טובים" היא סיפרה, ובטיוול כוח נוקקו לג'יפים. דיברתי עם החברה שלי והצעת לי לה שנת- לבש על מוטה וניסע לאילת. לבסוף הוא בא. עם טנדר דור- קא. ונסענו לגליל. הם ישבו מאחור ואני הייתי צריכה לשבת בקבינה. לידו. כמעט שבכיתי. רציתי לשבת ליד החברה שלי. התיישבתי לידו. קצת עשה עלי רושם. סגן-אלוף צעיר בן 27. צנחן. תחלנו לדבר והוא סיפר לי על צניחות ושקיעה. ואני אמרתי את דיעותי על חינוך. והוא על מנהיגות. וב- סיבוב ליד נתניה, אני כבר הח-

לא להרשות לכתבים לסקר את פניו הצד המערבי של תעלת- סואץ. באותו יום התקשר ראש צוות הטלוויזיה טי.בי.אס בי ארץ, הודיע לדיין בשם עיתור נאי החוץ כי הוא וחבריו יור- דים למערב התעלה, ואם זה לא מוצא חן בעיניו, הוא יכול להורות לאסור אותם. האיום עזר, והכתבים קיבלו אישור.

הנוכחים בישיבת הג- הלת המפד"ל שהתקיימה ביום החמישי השבוע, הודיעו. שר- הפנים ד"ר יוסף בורג נאם, התייחס להצהרותיו שהתפרסמו בעיתונות. אמר בין השאר: "אני לא רוצה שיגידו על ה- מיפלגה שהיא מיפלגה שאין לה דם וביצים." משפט כזה מפיו של שר-הפנים חמור הסי- הסעד **מיכאל חזני שעיקם את פרצו, אמר: "פוי!"**

את המחלוקת שפרצה בין חברי הכנסת בדבר סדר הישיבה באולם המליאה, הגדיר ח"כ המערך **אברהם זילברר ברה, בהסתמכו על הפסוק ה- תנ"כי, כוויכוח בין אדם למי- קום."**

ואילו שר-האוצר סינחס ספיר מרבה באחרונה להשתמש בפסוק "אני הגבר..." בשינוי קל: "אני הגיבור" (הנותן, בי- אידיש).

הגזירה שהוציא הר- מטכ"ל דויד (דדו) אלקיזר המחייבת את כל חיילי צה"ל לגלח את זקניהם, גרמה לתרי- עומת בין חיילי המילואים. ה- נימוק הרישמי היה כי הוקן מפריע למסכות הגז. אחד ה- מילואימניקים, **צבי פרידמן, לשעבר עורך העיתון הכלכלי שער, סרב לגלח את זקנו ומשהובא למישפט בפני המג"ד, תבע להישפט בפני קצין שיפוט בכיר שהוא הידוע בזקנו העבות. מספר פרידמן: "כשנכנסתי למשפט אצל המפקד, ראיתי כי בפניה יושב יהודי בעל זקן, אשר זקנו של המפקד היה פסיק לעומת הוקן שלו. שואל אותי המפקד: מה, העניינים? השבתי לו: הביאי אותי אליך למישפט כי אני לא רוצה להוריד את הוקן עד שאתה לא תוריד את שלך. שאל המפקד: ולמה אתה-**

סאלנדור דאלי

של 30 רישומים אקספרסיוניסטיים סאטיריים. גילדור הציג את ציוריו בפני דאלי, המתגורר בדירה בת 50 חדרים, מוקפת גינה ענקית מפלאסטיק עטופה בהינמה כשבחצר מתרוצצות יפהפיות עירומות כביום היוולדן.

אבא אבן, התייחס במהלך אור- תו דיון להופעה של אבן בטר- לוויזיה. בה קרא להצביע נגד הליכוד: "כאשר אתה מדבר עם זרים, ואפילו אל אויבים, לשונך רכה כדונג. עדינה כי משי. אבל כאשר אתה מדבר אל בני עמך, לשונך מתקרדמת ומתגססת!"

ביום השישי האחרון אחרי-הצהריים, הוציא שר-ה- ביטחון **מושה דיין הוראה ש-**

מונכרד כץ בעל האימפריה הבינלאומית למיסעות (ה) כוללת את מיסעות רימני בארץ, הופיע בתוכה מצולמת גדולה בעיתון גברים גרמני. כץ בן ה-40, שהיה תינוק כשהוריו ברחו מגרמניה הנאצית דרך רוסיה ויפאן והתנחלו באקוודור, מתואר כיוזם בעל תנופה המקדיש את כל חייו לעסקיו. אבל מוצא בכל זאת זמן להשתתף במידורי-מכונניות, לגדל סוסי-מירוץ ולהחזיק ביאכטה בים הקאריבי. העיתון מגלה כי בנו, איתן, מנצח אותו בכל משחקי השחמט שהם עורכים. שפמו השחור מיוחס בכתבה לנוירווי בדרום-אמריקה, שם היה אלוף איגרוף במישקל זבוב.

יגאל קם צחוק, צחוק, אבל...

- חיילינו באפריקה נקצו עליידי זבוב הצא-צא.
- יש כאלה שרק עם היציאה מאפריקה, התחילו לראות שחורות.
- באנגליה: איזהו הגיבור? הכובש את היתרו.
- הדיסקוטקים בארץ הם כמו מרגלים: אחרי פירסום הם נשרפים.
- קינוח צבאי: לופתן.
- במקום בין המצרים נשב בין המיצרים.
- הפרדת הכוחות: גמסי לטובה!
- בחזית הדרום ברן גדול.
- האלוף גונן: כל חייל התוקף את דיין נושא בסל את שרביט המרש"ל.
- הגנה על בארות-חנפט: גדר-טיל.
- בירושלים: שלגי השנה, הכנות דאשת קד.